

เสียงไทยไดนามิกส์ ร่วมกับ มหาวิทยาลัยรังสิต
ภูมิใจเสนอ

สำนักงาน
ศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัย

มหาวิทยาลัยรังสิต

มาโนहरา

ไทยคอรัลโอเปรา

ปวีรศา ปาเกิด

ดิษยกรณ์ ดิษยนันทน์

ชญญา ลิ้มไชยโรจน์

เสียงไทย ไดนามิกส์

ผลงานสร้างสรรค์โดย ไกวัล กุลวฒินนัย

22 - 23 สิงหาคม 2569

ศาลาดนตรีสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

ครั้งแรกของ นาฏคีตาประสานเสียงไทยร่วมสมัย ที่นำตำนาน “พระสุธน-มโนห์รา” มาถ่ายทอดใหม่ ผ่านพลังเสียงประสาน (Choir) ผสมผสานการแสดงในรูปแบบ Opera, มิวสิคัล และละครร้องไทยอย่างลงตัว

สร้างสรรค์โดย อ.ไกรวัล กุลวัฒโนทัย ศิลปินศิลปาธร สาขาดนตรี ปี 2563 พร้อมพลังนักร้อง นักแสดง นักดนตรีเกือบ 100 ชีวิต จาก เสียงไทย Dynamics ร่วมด้วย คณะนักร้องประสานเสียงมหาวิทยาลัยรังสิต และวง Orchestra จากวิทยาลัยดนตรีมหาวิทยาลัย

ร่วมด้วยนักร้องรับเชิญพิเศษ เวล ดิษย์กรณ์ ดิษยนันทน์ เป็น “พระสุธน” และการผสมผสานดนตรีไทย-สากลร่วมสมัยกับ รศ. สมนึก แสงอรุณ ศิลปินศิลปาธร ปี 2567 โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจาก สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม และมหาวิทยาลัยรังสิต

เสียงไทยไดนามิกส์ ร่วมกับ มหาวิทยาลัยรังสิต
ภูมิใจเสนอ

มโนห์รา - ไทยคอรัลโอเปรา Manohara Thai Choral Opera

ได้รับการสนับสนุนโดย
สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม

สร้างสรรค์โดย

ไกวล์ กุลวัฒน์นัย

ศิลปินศิลปาธร สาขาดนตรี ปี 2563

ร่วมประพันธ์ดนตรีไทยโดย

ร้อยเอก สมนึก แสงอรุณ

ศิลปินศิลปาธร สาขาดนตรี ปี 2567

แสดงโดย

คณะนักร้องประสานเสียง

เสียงไทย-ไดนามิกส์

คณะนักร้องประสานเสียงมหาวิทยาลัยรังสิต

วง Orchestra มหาวิทยาลัยรังสิต

มหาวิทยาลัยรังสิต
RANGSIT UNIVERSITY

สาส์นแสดงความยินดีจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต

เนื่องในวาระการแสดง “มโนห์รา ไทยคอรัลโอเปรา” (Manohra: Thai Choral Opera) ณ ศาลาดนตรีสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต ผมขอแสดงความชื่นชมและยินดีเป็นอย่างยิ่ง ต่อผลงานศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า ที่นำเรื่องราวจากรากเหง้าของไทยมาถ่ายทอดผ่านภาษา ศิลปะร่วมสมัยได้อย่างงดงาม ถือเป็นสะพานเชื่อมโยงอดีต ปัจจุบัน และส่งต่อคุณค่าสู่อนาคต

“พระสุธน-มโนห์รา” มิใช่เพียงวรรณกรรมในความทรงจำ หากเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่พร้อมสร้างแรงบันดาลใจใหม่ในทุกยุคสมัย “มโนห์รา ไทยคอรัลโอเปรา” จึงเป็นมากกว่าการเล่าขานนิทานพื้นบ้าน แต่เป็นการปลุกจิตวิญญาณของเรื่องราวให้กลับมามีชีวิตปรากฏอย่างร่วมสมัย ผ่านการผสมผสานการขับร้องประสานเสียง ดนตรีไทย ดนตรีสากล การละคร และศิลปะหุ่นเงาได้อย่างสร้างสรรค์ สะท้อนว่าวัฒนธรรมที่มีชีวิตต้องเติบโตไปพร้อมกับสังคมและคนรุ่นใหม่

ความงดงามนี้เกิดจากพลังความร่วมมือของศิลปิน คณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรจากหลากหลายศาสตร์ ที่ได้หลอมรวมองค์ความรู้ ความสามารถ และความมุ่งมั่นเป็นหนึ่งเดียว จนศิลปะมิได้เป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏบนเวที หากยังเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ และการเชื่อมโยงผู้คนให้ทุกคนได้สัมผัสสุนทรีภาพแห่งชีวิต ความงดงามของความแตกต่าง และพลังของการสร้างสรรค์ร่วมกัน

ผมขอขอบคุณ อาจารย์ไกรวัล กุลวัฒโนทัย ศิลปินศิลปาธร ทีมงานผู้สร้างสรรค์ ศิลปินรับเชิญ คณะนักร้องประสานเสียง “เสียงไทยไดนามิกส์” ตลอดจนคณาจารย์และนักศึกษาจากวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ร่วมกันเนรมิตศาสตร์และศิลป์ด้วยความมุ่งมั่น จนกลายเป็นผลงานศิลปะที่มีชีวิต และเป็นแรงบันดาลใจแก่คนรุ่นต่อไป

ขออำนวยการให้การแสดงทั้งสามรอบประสบความสำเร็จ สร้างความประทับใจแก่ผู้ชมทุกท่าน และขอให้ “มโนห์รา ไทยคอรัลโอเปรา” เป็นอีกหนึ่งก้าวสำคัญ ในการนำมรดกทางวัฒนธรรมไทยมาสร้างคุณค่าใหม่ เพื่อให้รากเหง้าของเราไม่เพียงคงอยู่ แต่ยังเติบโตและก้าวไกลสู่อนาคตได้อย่างยั่งยืนและสง่างาม

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์

อธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต

มหาวิทยาลัยรังสิต
RANGSIT UNIVERSITY

สาส์นจากคณบดีวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

ในนามของวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต ผมมีความภาคภูมิใจและยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้ต้อนรับทุกท่านสู่ศาลาดนตรีสุริยเทพ เพื่อร่วมสัมผัสประสบการณ์ทางดนตรีและการละครอันทรงคุณค่า กับการแสดงรอบปฐมทัศน์ของ “มโนห์รา ไทยคอรัลโอเปรา” (Manohra: Thai Choral Opera) ในครั้งนี้

วรรณกรรมพื้นบ้านอันล้ำค่าอย่างตำนาน “พระสุธน-มโนห์รา” ได้ถูกนำมาตีความและสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ในรูปแบบร่วมสมัย โดยฝีมือของ อาจารย์ไกรวัล กุลวัฒโนทัย ศิลปินศิลปาธร ประจำปี พ.ศ. 2563 การแสดงชุดนี้ถือเป็นการผสมผสานอย่างไร้รอยต่อระหว่างศิลปะการขับร้องประสานเสียง การละคร ดนตรีไทยและดนตรีสากล รวมถึงศิลปะหุ่นเงาอันงดงาม ซึ่งไม่เพียงแต่นำเสนอความงดงามทางวัฒนธรรม แต่ยังสะท้อนถึงปรัชญาอันลึกซึ้งเกี่ยวกับความรัก ความเสียสละ และความเข้าใจในความแตกต่าง

ความสำเร็จและความสมบูรณ์แบบของการแสดงในครั้ง นี้ จะเกิดขึ้นไม่ได้เลยหากปราศจากพลังขับเคลื่อนอันยิ่งใหญ่จากบุคลากรผู้ทรงคุณวุฒิและคณะทำงานทุกภาคส่วน

ขอขอบพระคุณ ร้อยเอก สมนึก แสงอรุณ ศิลปินศิลปาธร ประจำปี พ.ศ. 2567 ผู้สร้างสรรค์ส่วนของดนตรีไทยอันงดงาม

ขอขอบคุณ ดร. ดลหทัย อินทวงศ์ ที่ทำหน้าที่อำนวยการเพลง ประสานทุกท่วงทำนองและพลังเสียงให้ร้อยเรียงกันอย่างกลมกล่อม

ขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับ คณะนักร้องประสานเสียง เสียงไทยไดนามิกส์ พร้อมด้วย นักร้องและนักแสดงจากคณะนักร้องประสานเสียง มหาวิทยาลัยรังสิต และ นักดนตรีจากวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต ทุกท่าน ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจ หุ่นเทฝึกซ้อม และถ่ายทอดบทเพลงอันลึกซึ้งนี้ออกมาได้อย่างตราตรึงใจ

ผลงานชิ้นนี้สะท้อนถึงวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยรังสิตในการเป็นเวทีแห่งการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสู่สากลโดยฝีมือของพวกเราทุกคน

ขอขอบคุณทีมงานสร้างสรรค์ ศิลปินรับเชิญ และประชาคมวิทยาลัยดนตรีทุกท่าน ที่ร่วมกันเนรมิตให้ค่ำคืนนี้เปี่ยมด้วยความทรงจำอันงดงาม ขอให้ทุกท่านมีความสุขและเพลิดเพลินกับการเดินทางข้ามผ่านดินแดนปาหิมพานต์ครั้งนี้ครับ

รองศาสตราจารย์ ดร.เด่น อยู่ประเสริฐ
ศิลปินศิลปาธร สาขาดนตรี ประจำปี พ.ศ. 2552.

แนวคิดในการสร้าง “มโนห์รา ไทยคอรัลโอเปรา”

ไกววัล กุลวัณโนทัย — ผู้ประพันธ์

ศิลปินศิลปาธร สาขาดนตรี ปี 2563

เหตุผลที่ผมเลือกเรื่อง พระสุธน-มโนห์รา มาสร้างเป็นโอเปราร่วมสมัย ไม่ใช่เพียงเพราะเป็นวรรณกรรมที่คนไทยคุ้นเคย หากเพราะเรื่องนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า วัฒนธรรมไทยไม่เคยเป็นสิ่งที่หยุดนิ่ง

เรื่องพระสุธน-มโนห์รามีรากจาก สุนทราภรณ์ในปัญญาสชาดก และแพร่หลายอยู่ในสังคมไทยมายาวนาน จนเกิดการสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ในรูปแบบที่แตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค ทั้ง เจ้าสุธน ในภาคเหนือ พระสุธนคำฉันท์ และละครนอกในภาคกลาง ท้าวสีทน ในภาคอีสาน ตลอดจน มโนห์รานิบาต และการแสดงในภาคใต้ เรื่องเดียวกันจึงดำรงชีวิตผ่านวรรณกรรม ดนตรี การขับร้อง การร่ายรำ และการละครมาโดยตลอด (DB SAC) โดยเฉพาะในภาคใต้ “โนรา” ได้พัฒนาเป็นศิลปะการแสดงที่มีทั้ง การร้อง การรำ ดนตรี บทเจรจา และการเล่าเรื่อง อีกทั้งยังสัมพันธ์กับพิธีกรรม ความเชื่อ และวิถีชีวิตของชุมชนอย่างลึกซึ้ง จนได้รับการขึ้นทะเบียนโดย UNESCO เป็นมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ (กระทรวงการต่างประเทศ)

สำหรับผม สิ่งนี้นำไปสู่คำถามสำคัญว่า หากเรื่องมโนห์รายังคงเดินทางต่อไปในศตวรรษที่ 21 มันจะมีรูปร่างและเสียงอย่างไร?

“มโนห์รา ไทยคอรัลโอเปรา” จึงไม่ได้มีเจตนาจะนำโอเปร่าแบบตะวันตกมาครอบครองของไทย และไม่ได้พยายามจำลองการแสดงไทยแบบดั้งเดิม หากเป็นการสร้าง Hybrid Contemporary Opera ที่นำวิธีคิดหลายระบบมาพบกัน ทั้งการประพันธ์ดนตรีตะวันตก การขับร้องประสานเสียง ละครร้อง โอเปร่า ดนตรีและสำเนียงไทย ตลอดจนองค์ประกอบของนาฏศิลป์และศิลปะการแสดงไทยร่วมสมัย งานชิ้นนี้จึงต่อยอดจากธรรมชาติของเรื่องมโนห์ราเอง ซึ่งตลอดประวัติศาสตร์ได้รับการตีความและสร้างใหม่ผ่านศิลปะหลายแขนงมาแล้วหลายยุคสมัย

มโนห์รา

ไทยคอรอลโอเปรา

หัวใจสำคัญของการประพันธ์อยู่ที่คำว่า “ผสมผสานโดยไม่สูญเสียราก” การนำภาษาเสียงแบบไทยมาพบกับเทคนิคการประพันธ์และ orchestration แบบตะวันตก ไม่ควรเป็นเพียงการนำเครื่องดนตรีไทยมาเติมลงในวงตะวันตก หรือใส่ทำนองไทยลงบน harmony แบบตะวันตกเท่านั้น แต่ต้องเข้าใจธรรมชาติของภาษา จังหวะ ทำนอง สีสัน และวิธีคิดทางดนตรีของทั้งสองวัฒนธรรม แล้วสร้างภาษาใหม่ที่องค์ประกอบเหล่านั้นสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นธรรมชาติ

ผมเลือกให้ คณะนักร้องประสานเสียงเป็นหัวใจของการเล่าเรื่อง เพราะเสียงประสานสามารถเป็นได้มากกว่าฉากหลังของตัวละคร บางขณะพวกเขาคือประชาชน บางขณะคือธรรมชาติ ความกลัว สงคราม ความทรงจำ หรือแม้แต่เสียงภายในจิตใจของตัวละคร ด้วยเหตุนี้คำว่า Choral Opera จึงไม่ได้หมายถึงเพียง “โอเปราที่มีคอรัสจำนวนมาก” แต่หมายถึงละครที่ เสียงของหมู่มนุษย์เป็นหนึ่งในตัวละครสำคัญของเรื่อง

ขณะเดียวกัน ผมได้ตีความเรื่องพระสุธน-มโนห์ราใหม่ โดยให้แก่นของเรื่องอยู่ที่ ความรักและอิสรภาพ มโนห์ราเป็นสิ่งที่ชีวิตที่สามารถบินได้ แต่เมื่อเข้ามาสู่โลกมนุษย์ เธอกลับสูญเสียปีก พระสุธนจึงต้องเรียนรู้ว่า ความรักมิใช่การครอบครอง และการรักใคร่อย่างแท้จริงอาจหมายถึงการยอมปล่อยเขาให้เป็นอิสระ ส่วนการเดินทางติดตามมโนห์ราในองค์ที่สอง คือการพิสูจน์ว่าความรักที่ปล่อยให้เป็นอิสระนั้นยังสามารถเลือกเดินทางกลับมาหากันได้

ดังนั้น “มโนห์รา ไทยคอรอลโอเปรา” สำหรับผมจึงไม่ใช่ความพยายามที่จะทำให้ศิลปะไทยกลายเป็นตะวันตก หรือทำให้โอเปรากลายเป็นไทย หากเป็นการตั้งคำถามว่า เราจะสร้างศิลปะร่วมสมัยที่พูดภาษาของโลกปัจจุบัน โดยยังรู้ว่ารากของเราอยู่ที่ไหนได้อย่างไร เพราะการรักษารากเหง้า มิได้หมายความว่าเราต้องหยุดต้นไม้มันไม่ให้เติบโต ตรงกันข้าม—รากที่แข็งแรงต่างหาก ที่ทำให้กิ่งก้านสามารถเติบโตออกไปได้ไกล

ไกววัล กุลวัฒน์

สิงหาคม 2569

ร้อยเอก สมนึก แสงอรุณ

ศิลปินศิลปาธร สาขาดนตรี ปี 2567

ผู้ร่วมประพันธ์และสร้างสรรค์ดนตรีไทยร่วมสมัย

ศิลปินดนตรีไทย และสากล ร่วมสมัย

นักประพันธ์ และผู้อำนวยการเพลง

ผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการดนตรี

- วงดุริยางค์ไทยร่วมสมัย

- วงโจงกระเบน ดนตรีไทยร่วมสมัย

- วงสไบ ดนตรีไทยร่วมสมัย

อาจารย์พิเศษ

- วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

- สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

- คณะดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชาติชาย สัตยดิษฐ์
ผู้กำกับลีลา และการแสดง

นักการละครผู้คลุกคลีกับละครเวทีมานานกว่า 10 ปี
ทำมาทุกอย่างตั้งแต่แสดง กำกับ สเตจ แอ็กติ้งโค้ช
ปูพื้นฐานการแสดงให้นักแสดงมีวสีศัลมาแล้วมากมาย
ปัจจุบันยังคงรับงานสอนการแสดงทั่วราชอาณาจักร

ผลงานละครเวทีที่ผ่านมา

- วิทยาการกระบวนการละครระดับมัธยมศึกษา
และอุดมศึกษา ร่วมกับ สสส. (2553-2558)
- Broken Chords the Musical (Acting Coach)
 - Loan Officer (Acting Coach)
 - Barren Land (Acting Coach)
 - War of the Roses (Director)
- อิน-จัน เดอะ มิวสิคัล Ver. เชียงใหม่ (Director)
 - เสือพินหมอนใบ เดอะ มิวสิคัล (Director)

มโนहरา
ไทยคอรอลโอเปรา

มโนห์รา - นาฏคิตาประสานเสียง

บทนำ

กาลครั้งหนึ่งนานมา สองมหานคร เป็นเมืองน้องพี่
เมืองหนึ่งเจริญงามดี อุดรปัญจาละ นครเรืองรอง
มีพระยานาคราชชมพูจิตร คอยเนรมิตฝนน้ำเนืองนอง
ส่วนมหาปัญจาละเมืองสอง กลับต้องทนแล้ง ยากจนจนคนหนี

เพราะราชามีได้อยู่ในศีลธรรม จึงหมายเหี้ยบบ่ รุกเมืองอุดรบุรี
หมายสังหารนาคราชถึงชีวี ส่งพราหมณ์เผ่ามีอาคมกล้าไปจัดการ
เมืองอุดรปัญจาละ มีรู้ทัน ว่าอันตรายนั้นกำลังคืบคลาน
พระสุธนเจ้าชายผู้อาจหาญ เพิ่งเริ่มราชการเป็นความหวังแห่งนคร

ไกลลิบออกไป เหนือใครจะพ้นผ่าน แดนป่าหิมพานต์ถิ่นคนธรรพ์วิชาธร
กนิรีธิดาทำวประทุมกนิร เจ็ดนางสวรรค์ร่อน บินเล่นเย็นใจ
ทุกคืนเพ็ญหมายมาเล่นน้ำสะอาด ในสระโอนดาตชายเขตแดนมนุษย์ไม่ไกล
แต่ชะตาจะพาทุกอย่างให้เปลี่ยนไป ใครเลยจะคาดคิดถึงชีวิตนางมโนห์รา

มโนห์รา มโนห์รา มโนห์รา นางกนิรี
มโนห์รา มโนห์รา มโนห์รา นางกนิรี...

เรื่องย่อ

มโนห์รา ไทยคอร์ลโอเปรา

บทนำ

สองนครพี่น้อง อุดรปัญจาละ และ มหาปัญจาละ มีชะตาต่างกัน อุดรปัญจาละอุดมสมบูรณ์ด้วยบารมีของพระราชผู้ทรงธรรมและ นาคราชชมพูจิตร์ ขณะที่มหาปัญจาละแห้งแล้งจากการปกครองที่ ฝักใฝ่สงคราม พระราชาแห่งมหาปัญจาละจึงส่งพราหมณ์กาฬเวทย์ ไปลอบสังหารนาคราช หวังทำให้ อุดรปัญจาละอ่อนแอก่อนเข้ารุกราน ขณะเดียวกัน พระสุธน เจ้า ชายหนุ่มแห่งอุดรปัญจาละกำลังเตรียมรับภาระปกครองบ้านเมือง โดยไม่รู้ว่าภัยสงครามกำลังใกล้เข้ามา

องก์ที่ 1

ฉากที่ 1 — พรานบุญกับนาคราช

พรานบุญ บังเอิญขัดขวางพิธีสังหารนาคราชชมพูจิตร์และได้รับ บ่วงนาคบาศ เป็นรางวัล เขานำบ่วงวิเศษไปยังสระอโนดาต และจับ มโนห์รา ธิดาคนสุดท้ายของท้าวประทุมกนิษฐ ก่อนพานางกลับสู่ เมืองอุดรปัญจาละ

ฉากที่ 2 — ลานประลองหน้าวัง

ระหว่างการประลองยุทธ์ของพระสุธน มหาบุโรहितพยายามถวายนางอูสา บุตรีของตนเป็นชายา แต่ถูกพระสุธนปฏิเสธ พรานบุญนำมโนห์ราเข้ามาถวาย และทันทีที่พระสุธน กับมโนห์ราได้พบกัน ทั้งสองก็เกิดรักแรกพบ พรานบุญได้รับรางวัลและจากไปโดยไม่รู้ว่าทำ น่ายามหายักษ์ ตกไว้ บุโรहितจึงแอบเก็บมันด้วยความแค้น

ฉากที่ 3 — เมืองกินรี

กินรีทั้งหกกลับสู่เมืองกินรีและแจ้งข่าวว่ามโนห์ราถูกมนุษย์จับตัวไป ท้าวประทุม และ พระนางจันทกินรี โศกเศร้าอย่างหนัก แต่โหราจารย์ทำนายว่ามโนห์รายังปลอดภัยและวันหนึ่งจะสามารถกลับคืนมาได้

ฉากที่ 4 — ปีกหางแห่งรักและอิสราภาพ

หลังอภิเษก พระสุธนเห็นมโนห์ราคิดถึงบ้าน จึงยินดีคืนปีกหางและปล่อยให้นางกลับหิมพานต์ เพราะเชื่อว่า ความรักที่แท้จริงไม่ควรพรากอิสราภาพของผู้เป็นที่รัก แต่มโนห์ราเลือกอยู่กับพระสุธนด้วยความสมัครใจ ทั้งสองมอบแหวนและบทเพลงแห่งความรักเป็นพันธะสัญญาระหว่างกัน

ฉากที่ 5 — สงครามและคำสัญญา

เมื่อมหาปัญจาละยกทัพเข้ารุกราน พระสุธนต้องออกนำทัพ ปุโรหิต
จึงฉวยโอกาสหลอกพระราชาว่าต้องบูชายมโนห์ราจึงจะช่วยบ้าน
เมืองได้ ก่อนถูกเผาทั้งเป็น มโนห์ราขอปีกและหางเพื่อร้ายรำเป็น
ครั้งสุดท้าย แล้วบินหนีกลับหิมพานต์ เมื่อ
พระสุธนกลับจากสงครามและรู้ความจริง เขาขับไล่ปุโรหิตออกจาก
เมือง และตัดสินใจออกตามหามโนห์รา

— พักครึ่งการแสดง —

องก์ที่ 2

ฉากที่ 6 — การเดินทางและการทดสอบรักแท้

พระสุธนออกเดินทางสู่หิมพานต์ ฝ่าป่าพิษและอันตรายนานัปการ
โดยได้รับความช่วยเหลือจากลิงน้อยและนกยักษ์จนสามารถข้ามเข้า
สู่ดินแดนกินรได้ ขณะเดียวกัน ปุโรหิตผู้ถูกขับไล่ใช้น้ำยามหายักษ์
แปลงกายเป็น อสูรปักษา และมุ่งหน้าไปยัง
เมืองกินรเพื่อแก้แค้น

ฉากที่ 7 — เมืองกินร

มโนห์รากลับถึงบ้านและต้องผ่านพิธีชำระล้างความเป็นมนุษย์ ซึ่ง
จะทำให้ความทรงจำเดิมสูญสิ้น แต่ในคืนสุดท้าย แหวนของพระสุ
ธน กลับมาถึงมือนาง เป็นสัญญาณว่าคนรักได้ตามมาถึงแล้ว

ทันใดนั้น อสุรปักษาบุกโจมตีเมืองกินร พระสุธนเข้าช่วยท้าวประทุม
และใช้ธนูขบยาวิเศษปราบอสูรจนกลับคืนร่างเป็นบุโรहित แม้พระสุ
ธนจะช่วยกอบกู้เมือง ท้าวประทุมยังให้เขาพิสูจน์ความรักเป็นครั้ง
สุดท้าย ด้วยการเลือกมโนห์ราให้ถูกจากกินรีเจ็ดนางที่มีรูปลักษณ์
เหมือนกัน

พระสุธนไม่อาจแยกนางด้วยสายตา จึงร้อง บทเพลงแห่งความรักที่มี
เพียงเขาและมโนห์ราเท่านั้นที่จดจำได้ และสามารถเลือกคนรักได้
ถูกต้อง ทั้งสองจึงได้กลับมาพบกันอีกครั้ง ท่ามกลางการเฉลิมฉลอง
ของเมืองกินร

จบบริบูรณ์

พราณบุญ เพลงบ้องตัน

พราณบุญมาถึง แลตะลึงนางกนิรี เจ็ดนางโฉมศรีเล่นน้ำแสนสะคราญ
(ออ...งามหลายหนอ เจ็ดนางโฉมศรีเล่นน้ำแสนสะคราญ)
วันนี้จะจับตัว ข้าไม่กลัวจะโดนตี เพราะวันนี้ข้ามีของดีบ่วงนาคบาศ
(หรอย...ได้แรงอก! เพราะวันนี้ข้ามีของดีบ่วงนาคบาศ)
แอบย่องเข้าไป... อย่าให้รู้ทัน... กนิรัตน์นั้น... หันหลังให้พอดี...
แอบโขมยปีกหาง... อย่าให้บินได้ครานี้... บ่วงบาศในมือมี... โยนออกไปใน
ทันใด!
(ดนตรีเชิด จับมโนห์รา กนิรัตน์ที่เหลืตกใจ ใส่ปีกหางบินหนีไป เหลืมโนห์
รา)

มโนห์ราโดนจับ

ยกมือวันทา ข้าขอไหว้ ขอจงไว้ชีวิตเรา อย่าเอาไป
เหตุไฉนใยจึงมาจับจัด ผูกมัดเราไว้ กระจ่างกัน

(พราณบุญ)

ไม่ต้องเอ่ยวาจาน่าสงสาร จะพาไปเป็นกำนัลท่านราชา

(มโนห์รา)

เมตตาข้าหน่อย...

(พราณบุญ)

ปล่อยเจ้าไปไม่ได้

(มโนห์รา)

โปรดปล่อยเราไป

(พราณบุญ)

เจ้าต้องไป

(มโนห์รา)

ข้าไม่ไป กราบไหว้วิงวอน

(พราณบุญ)

จะนำตัวไปถวายรับใช้พระสุธน

ความงาม

โอ้... นี่คือการงาม ที่ข้าเคยได้แต่ฝัน
ดวงพักตราผ่องงามประดุจแสงจันทร์
ส่องสว่างพลัน ไปทั่วโลกา

ดวงตาดูจดาวพรราวพร่าง
สะท้อนเลื่อนรางความเศร้าอันร้าวลึก
ดังเวทมนต์คลใจให้ใครนึ้ก
ถึงร่างองค์บางระหงอัปสรเทวี

หัวใจข้าสั่น ดังศรมาปักตรึง
ช่างน่าทึ่งใครหนอใครคือนางผู้นี้
ข้าไม่เคยจะหวั่นไหวในนารี
กลับต้องสั่นคลอนฤดีจนแทบลืมหัศวน

หรือสวรรค์แกลังส่งนางมาหรือมิใช่
หรือข้าฝันไป ในความงามอันเหลือล้น
มโนห์ราเจ้าช่างงามวิจิตรเกินคน
หัวใจข้าเกินจะทน ความทว่มหัสนี้คือสิ่งใด

เพลงปีกหางแห่งรักและอิสราภาพ

เจ้าคือนกจากท้องนภา
แต่ตัวข้านี้เป็นเพียงคนเดินดิน
แม้ต่างกันเพียงไร แต่ใจข้ารักคงมั่น
ข้ามีสิทธิ์ใดกัน ห้ามเจ้ามิให้โอบยบิน

รักแท้คือสิ่งใด หากมิได้อิสรา
รักเพียงแค่ว่าจา ทุกข์ทนต์รमान์ไม่สิ้น
รักที่ปล่อยวางลง จักยืนยงไปชั่วฟ้าดิน
แม้เจ็บช้ำน้ำตาหลังริน ไม่สิ้นรักเอย

Prologue

Once upon a time, there were two neighboring kingdoms.
One was the radiant city of Udon Panjala, flourishing and blessed,
for the Naga King Chomphuchit bestowed rain and flowing waters.

But the other, Maha Panjala, lay stricken by drought and famine,
its people fleeing in despair,
for its ruler had forsaken righteousness.
In his greed, he sought to conquer Udon,
sending forth an aged Brahmin, master of dark sorcery,
to destroy the Naga King.

Unaware of the peril creeping near,
the people of Udon placed their hopes
upon the young Prince Sudhana—
valiant, noble, and just.

Far beyond human realms,
in the celestial Himavanta forest,
seven daughters of King Prathum Kinnara
descended with joy to bathe in the sacred waters
of Lake Anodat on every full moon night.

Yet fate was stirring, ready to change all things.
None could foresee how destiny would bind their lives,
or how the heart of the kinnari princess,
Manohra,
would be forever entwined with that of Prince Sudhana.

“Manohra... Manohra...
The celestial kinnari,
whose beauty enchants the world.”

Synopsis

Manohra: Thai Choral Opera

Prologue

Two neighboring kingdoms, Uttara Panchala and Maha Panchala, have met very different fates. Uttara Panchala prospers under a virtuous king and the protection of Chomphuchit, the Naga King, while warlike Maha Panchala suffers from drought and hardship. Envious of its neighbor's prosperity, the King of Maha Panchala sends a sorcerer to kill the Naga and weaken Uttara Panchala before an invasion. Meanwhile, Prince Suthon, the young heir of Uttara Panchala, prepares to assume the responsibilities of ruling, unaware that war is approaching.

ACT I

Scene 1 — Boon the Hunter and the Naga King

Boon the Hunter accidentally discovers the sorcerer's plot and saves Chomphuchit from death. In gratitude, the Naga lends him the magical Naga Lasso. Boon takes it to Lake Anodad, where he captures Manohra, the youngest daughter of King Prathum of the Kinnara realm, and brings her to Uttara Panchala.

Scene 2 — The Tournament before the Palace

During Prince Suthon's martial tournament, the High Priest attempts to present his daughter, Usa, as a bride for the Prince, but Suthon politely refuses. Boon then presents the captive Manohra to him. The moment Suthon and Manohra meet, they fall in love. As Boon departs with his reward, he unknowingly drops a bottle of magical potion. The humiliated High Priest finds it and secretly keeps it for revenge.

Scene 3 — The Kinnara Kingdom

Manohra's six sisters return home and reveal that their youngest sister has been captured by a human hunter. King Prathum and Queen Chanda Kinnari are devastated, but the royal astrologer assures them that Manohra is safe and will one day return.

Scene 4 — Wings of Love and Freedom

After their marriage, Suthon realizes how deeply Manohra misses her homeland. He offers to return her wings and let her fly home, believing that true love should never deprive the beloved of freedom. Moved by his love, Manohra freely chooses to remain with him. They exchange a ring and a private song of love as symbols of their devotion.

Scene 5 — War and the Promise

When Maha Panchala invades, Suthon must lead the army into battle. In his absence, the High Priest deceives the King into believing that Manohra must be sacrificed to save the kingdom. Facing death by fire, Manohra asks for her wings and tail so that she may perform one final dance. She then seizes the moment and escapes into the sky.

Returning from battle and discovering what has happened, Suthon banishes the High Priest and resolves to leave everything behind to search for Manohra in the distant realm of Himavanta.

— INTERMISSION —

ACT II

Scene 6 — The Journey and the Trials of True Love

Suthon journeys through the dangerous wilderness in search of Manohra. With the help of a little monkey and a giant bird, he survives the poisonous forest and finally crosses into the realm of Himavanta. Meanwhile, the exiled High Priest drinks the magical potion, transforms himself into a monstrous Demon Bird, and flies toward the Kinnara Kingdom seeking revenge.

Scene 7 — The Kinnara Kingdom

Manohra has returned home but must undergo a ritual purification to cleanse away the human world—a ritual that will ultimately erase her memories of Suthon. On the final night, however, Suthon's ring miraculously returns to her, revealing that her beloved has followed her all the way to Himavanta.

Suddenly, the Demon Bird attacks the Kinnara Kingdom. Suthon joins King Prathum in battle and defeats the monster with an arrow empowered by Manohra's magical medicine, breaking the spell and revealing the High Priest beneath.

Yet one final trial remains. King Prathum commands Suthon to identify Manohra from among seven identical Kinnari sisters. Unable to distinguish her by sight, Suthon sings the secret song of love that only he and Manohra share.

Manohra responds. Their hearts recognize what their eyes cannot.

At last, Suthon and Manohra are reunited, proving that true love is not possession, but freedom, sacrifice, and the choice to return to one another.

THE END

True Love and Freedom

**You are a bird from the boundless sky,
while I am but a man who walks the earth.**

**Though worlds apart, my heart holds true,
what right have I to bind your wings from flight?**

What is true love, if not freedom?

Love chained only in words is endless pain.

**Love that releases endures beyond heaven and earth,
and though sorrow breaks and tears may fall,
my love for you shall never end.**

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรังสิต

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์
อธิการบดี มหาวิทยาลัยรังสิต

ดร.เรingsักดิ์ แก้วเพ็ชร
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาสังคมศิลปวัฒนธรรมและสิทธิประโยชน์
มหาวิทยาลัยรังสิต

นายธีระชัย สิริล้อสกุลเพชร
รองผู้อำนวยการสำนักงานสิทธิประโยชน์ฝ่ายบริหารศาลาดนตรีสุริยเทพ
มหาวิทยาลัยรังสิต

รองศาสตราจารย์ ดร.เด่น
อยู่ประเสริฐ คณบดี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

อาจารย์ปนัดดา ทรัพย์ภคกุล
รองคณบดีฝ่ายกิจการพิเศษและบริการวิชาการ วิทยาลัยดนตรี
มหาวิทยาลัยรังสิต

อาจารย์ปาริฉัตร อยู่ประเสริฐ
หัวหน้ากลุ่มวิชาการแสดงขับร้อง
วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

ดร.ดลหทัย อินทวงศ์
ผู้อำนวยการเพลง วงขับร้องประสานเสียงแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต

นักแสดงนำ
Principal Cast

ดิษย์กรณ์ ดิษยนันทน์ พระสุธน
ชัญญา ลิ้มไชยโรจน์ มโนราห์ | ปวีศา บัวเกิด มโนราห์

นักแสดงสมทบและตัวละคร
Supporting Cast & Characters

ฐรินดา อรรถรัตนศักดิ์ ลูกกิ้นนรี
ใจแก้ว เพชรยุงทอง พี่เลี้ยงมโนราห์ 1
จันทร์พิมพ์ แซ่หย่าง พระนางจันทกิ้นรี
ประภาวดี วงศ์หน่อ พี่เลี้ยงมโนราห์ 2
กฤตพร อรรถศาสตร์ศรี ลูกกิ้นนรี
ยุพดี ธัญญศรีรัตน์ พี่เลี้ยงมโนราห์ 3
พลอยพัชชา วิเชียร ศุภมาลศิยะ
เพ็ญสินี จงเจริญศักดิ์ นางอุสา บุตรีปุโรหิต
จิรัชญา ศรีนุช ภัทราวดี
ภัทรรดา ภาสุขเสงี่ยม พระนางจันทาทวี มเหสี
หทัยขวัญ เลื่อมประพางกุล ลูกกิ้นนรี
ธนกร พฤษชลธาร ท้าวประทุม
จิรายุส เดชดีรยากร พรานบุญ
ศรัณย์ กาฬสินธุ์ ทหาร
กนกพล ปากวิเศษ ไพรอาจารย์
ทนต์ธีร์ หงษ์ทอง มหาปุโรหิต
รัตนพล ไวยการ นาคราชชมพุจิตร์
พิเศษ น้อยวังคลัง. พรหมณ์กาฬเวทย์

คณะนักร้องประสานเสียง
Choral Ensemble

ธนัชญา ศรีนุช Soprano
พัชรสุรางค์ ภาสุขเสงี่ยม Soprano
ศศิชา ธนารักษ์วงศ์ Soprano
อริยา ปกครอง Soprano
รัชดาภา พฤษชลธาร Alto
ธิติพล อ่อนปรีดา Tenor
ภาวิต ทองสุขงาม Tenor

เวธิต โอทกานนธ์ Tenor
บุญยกกร ไม้กัลด Bass
ณัฐพัชร์ ธนาจารย์โรจน์ Bass

ผู้ร่วมแสดง Featured Participants

ศรัณย์ ทองปาน ท้าวอาทิตย์วงศ์/พ่อพระสุชน
ณัชชา พฤษชลธาร เปียโน
ปภาวรมย์ วิริยะพันธุ์ ลิง
มุกิตา ถนอมกุลบุตร พระนางจันทกีนรี
กรองแก้ว อิงสกุล ลูกกีนรี
ศศินันท์ ตันละมัยงาม ลูกกีนรี
ศิริลักษณ์ สินทรา พระนางจันทาทวี มเหสี
นงนภัส อริยวงศ์ไพศาล นางอุสา บุตรีปุโรหิต
อรนixa ชุนเจริญ ลูกกีนรี
กรวิทย์ สิทธิสาครศิลป์ Double Cast มหาปุโรหิต

วงออร์เคสตรา

Orchestra | ส่วนที่ 1 จาก 3

นาย อนุภัทร ลานจิตร Flute
นาย ปิยะวัฒน์ จันทร์เทียน Flute
นางสาว พัฒน์นรี จุลศักดิ์เจริญ Oboe
นาย เจตนิพัทธ์ สัสดีอำไพ Clarinet
นางสาว ชญาดา ศรีรักษ์ Clarinet
นางสาว อุษา จันทร์เทวี Trumpet
นางสาว รัมภ์รดา มงคลเพิ่มลาภ Trumpet
นาย จิรายุ ใจเปียง Trombone
นาย ชนาธิป คำยอด Horn
นาย วรธร วัฒนา Horn

นางสาว ณัฐนันท์ คงแก้ว Percussion
นาย อัครวิทย์ ประทุมวัน Percussion
นาย ผดุงเกียรติ กันทาวงษ์ Violin 1
นางสาว เดนา อยู่ประเสริฐ Violin 1
นางสาว กัญญาวิวี บุญญวงษ์ Violin 2
นางสาว ธมลวรรณ พุ่มเจริญ Violin 2

นางสาว ธมลวรรณ พุ่มเจริญ Violin 2
นาย ธรรมรัช ศรีอรัญญากุล Viola
นางสาว ธิดารัตน์ ปรมัตถิตานนท์ Viola
นายผดุงพล กันทาวงษ์ Cello
นางสาว ธรรมษ์สรณ์ ขจรฤทธิ์ Cello

นาย ธนวัฒน์ ศรีมูลตรี Double Bass
นางสาว นิภาภรณ์ วงศ์อะคะ Double Bass
นาย นาธาน เทน Drum set
นาย กรณ์ ลาภประสิทธิ์ Elec.Bass
นาย กนก ผินสุวรรณ Keyboard
นาย คณพศ หว่างตระกูล Keyboard
ณกรณ์ ดันติเวสส Piano

คณะนักร้อง Chorus

ทอฝัน ว่องไวไพโรจน์ Soprano
ปณณุช ชาลาอาติศัย Soprano
โยษิตา พัตภักดี Soprano
ปิยวรรณ สอดสี Soprano
วรรณมณ มุลลออ Soprano
กนิษฐนาฏ รี้จ้อย Soprano
กานต์ชนก ศรทะโชติ Alto
ศิริภัสสร อินละอ Alto
ณัฐฐาพัฒน์ ดิยะสันต์ Alto
วิมลณัฐ ศิริเดช Alto
ชนะเกียรติ อะทะไชย Tenor
เมธา มั่งมี Tenor
ศิลา ฮาดนารี Tenor
ภูริเดช สุขเกษม Tenor
ดลยุตม์ ดันติเฉลิม Bass
ธนสร รองแก้ว Bass
พิทวัส กรสิทธิศักดิ์ Bass
โอบชน โลพิศ Bass

ร้อยเอก สมนึก แสงอรุณ - เครื่องเป่าไทย
ทศพร ทัศนะ - ระนาดเอก
จตุรนต์ ยิ้มศิริ - กลองไทย
ธนวิชญ์ นรเทพ - กลองไทย

ทีมงาน

สุชาดา เจริญชีพ
เจ้าหน้าที่ดูแลภาพรวมทั้งหมด

ธีระชัย สิริล้อยสกุลเพชร
เจ้าหน้าที่ดูแลระบบภายในงานทั้งหมด ควบคุมเสียง
All System, Soundengineer

อัฐพนธ์ แดงเลิศ
ช่างภาพประจำโรงละคร

ณัฐวุฒิ พร้อมขุนทด
เจ้าหน้าที่เทคนิค กดคตบาร์ไฟ ไฮดรอลิค Stage

สุขขภูมิพงษ์ เทศพันธ์
เจ้าหน้าที่เทคนิค วิศวะอาคาร Stage

วรรณพร ยกตั้ง
เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยและอำนวยความสะดวกประจำจุด

ปรัชญา ปิตะวนิค
เจ้าหน้าที่ Graphic Design

สุรพล พูลสวัสดิ์
เจ้าหน้าที่เทคนิค ดูระบบบาร์ไฟ ไฮดรอลิค ดูแลระบบเครื่องปรับอากาศ

ณัฐนิชา หิมเวช
เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยและอำนวยความสะดวกประจำจุด

ณัฐยา อภิสมโพธิ์
เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยและอำนวยความสะดวกประจำจุด

วรฤทัย น้อยนาจารย์
เจ้าหน้าที่ประสานงาน

**รายนามทีมงาน
เสียงไทยไดนามิกส์**

ไกววัล กุลวัฒน์นัย - ดนตรี, เนื้อร้อง, อำนวยการผลิต, กำกับดนตรี
ศาสนีย์ รักวิทยาศาสตร์ - สถานที่, สนับสนุน, Voice Coach
อรทัย สุกัญจนศิริ - ประสานงาน, เสื้อผ้า
พัชรสุรางค์ ภาสุขเสงี่ยม - Voice Coach
วิริยะ พลอยเลิศล้อม - พร็อพ, ฉาก, เทคนิค
รัตนพล ไวทยการ - ดูแลฝึกซ้อม
ธนกร พฤกษ์ชลธาร - ดูแลฝึกซ้อม
โบว์ พฤกษ์ชลธาร - เปียโนฝึกซ้อม

กำกับดนตรีไทย
ร้อยเอก สมนึก แสดงอรุณ

กำกับลีลาและการแสดง
ชาติชาย สัตยดิษฐ์

ออกแบบแสง
ฉลาดเลิศ ตุงคะมณี

Voice Coach
กรวีร์ สุนทรวิภาต

เสียง
โณน

Stage
สุพัสชา ศิริกุล วรฤทัย ขุนเพชร
ภัทราพร ทานอุดม ปัญญาพร
พิศชนวนชม สิริวิชญ์ หุดากร พรนภัส แซ่จาง

หนังใหญ่เลเซอร์
ดร.กฤษณ์ชัย สมสมาน Origimon
Softwarepark Thailand

ที่ปรึกษา
Dreambox Theatre

ขอขอบคุณผู้สนับสนุน

มหาวิทยาลัยรังสิต
สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
กระทรวงวัฒนธรรม

คุณ ศาสณีย์ รักษ์วิทยาศาสตร์
เมืองโบราณ

คุณ อรทัย สุกัญจนศิริ
แม่หยี และทีมงาน
เดอะ ไดนามิกส์ โดย วอยซ์ อคาเดมี่
คุณ ดารกา วงศ์ศิริ
บริษัท ดรีมบ็อกซ์ จำกัด

ดร.ณัฐวัฒน์ อริยวรารมย์
ประธานกรรมการบริหารและผู้ก่อตั้ง
บริษัท ที แอนด์ บี มีเดีย โกลบอล (ประเทศไทย) จำกัด

คุณวิสูตร ลูโรจน์เรือง

Origimon
Software Park Thailand
Maa Mumm
Plantaniq

และขอขอบคุณผู้ชมผู้สนับสนุนทุกท่าน

ร่วมเป็นผู้อุปถัมภ์

มโนहरา

ไทยคอรัลโอเปรา

MANOHRA: THAI CHORAL OPERA

ร่วมสนับสนุนการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ของไทย
พสกณดนตรี ขับร้องประสานเสียง การละคร และศิลปะเงาไทย

22–23 สิงหาคม 2569
รวม 3 รอบการแสดง

ศาลาดนตรีสุริยเทพ
มหาวิทยาลัยรังสิต

พร้อมเพย์ PromptPay

สแกน QR เพื่อโอนเข้าบัญชี

ชื่อ: นาย ไกวัล กุลวัฒโนทัย

บัญชี: xxx-x-x1791-x

เลขที่อ้างอิง: 004999008468067

บริจาคสนับสนุนโครงการ ตามกำลังศรัทธา

ติดตามพวกเราได้ที่

facebook.com/Thaichorus

facebook.com/KaiwanMusic

youtube.com/@siangthaichorus

youtube.com/@KaiwanMusic

facebook.com/kaiwan.k

instagram.com/siangthaichorus

tiktok.com/@kaiwan.kul

มนโฑหรรษา

ไทยคอรัลโอเปร่า

